

N. Masmussen: Jeg for mit Bedkommende kan ikke stemme for de to af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) stillede Endbringingsforslag. Jeg har opfattet Sagen saaledes, at det, der er vedtaget i Folkethinget, er i fuldstændig Overensstemmelse med den Tanke, der er nedlagt i Loven om Hærens Ordning. Det er vistnok ikke gaaet ærede Medlemmer af Glemme, at der under Forhandlingerne om Forslaget til den nævnte Lov var en ikke saa ringe Strid om, hvorvidt Stillingsvæsenet aldeles burde ophæves, idet Nogle gjorde gjældende, at en fuldstændig Ophævelse af Stillingsvæsenet vilde give Anledning til Misligheder ved Sessionerne. Efter langvarige Forhandlinger kom man til det Resultat, at der, for at undgaae saadanne, skulde indkaldes saa mange Militairarbejdere, som Krigsbefyrelsen havde Brug for til Udførelsen af de forskellige Forretninger, hvortil Militairarbejdere egnede sig. Saaledes har jeg opfattet Forholdet, og jeg mener derfor, at det er i fuldstændig Overensstemmelse med Loven om Hærens Ordning at anvende Militairarbejdere til ethvert Hver, hvortil de kunne bruges. Det kan ikke nytte at sige, at dette er strengt, thi, hvad der er besluttet, maa efter min Mening overholdes. Forresten skal jeg være meget villig til for mit Bedkommende at indrømme, at Loven om Hærens Ordning i mange Punkter er streng for Befolkningen, og at jeg er langt fra at billige Alt, hvad der ved den er bestemt; men, naar en Lov engang er givet, saa skal den overholdes, og man bør altsaa ogsaa i Overensstemmelse med Loven om Hærens Ordning anvende Militairarbejdere, hvor

de kunne anvendes, og ikke istedetfor dem benytte leiede Folk.

Andræ: Jeg maa dog i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer bede ærede Medlemmer om at lægge Mærke til, at det heromhandlede Spørgsmaal ikke har det Alleringeste med Stillingsvæsenet at gøre og ligesaa lidt med Spørgsmaalet om en i Sandhed tro Gjennemførelse af Hærloven. Jeg skal til yderligere Oplysning herom tilføje, at saaledes som Forslaget iaar fremkom fra Krigsministeren i Folkethinget, og saaledes som jeg nu ønsker at restituere det, er det i fuld Overensstemmelse med det, som Forsvarscommissionen havde udtalt. Spørgsmaalet har i sin Tid været under Overveelse i denne Commission, og det var just i Henhold til dennes Udtalelser, at Krigsministeriet havde foreslaaet den Ordning, som oprindeligt fandtes i Lovforslaget. Jeg forstaaer saagodtsom Noget, at man kan ville formaae Nationer til at taale de største Indgreb i deres personlige Frihed og til at bære de største finansielle Byrder, naar man tillige kan bringe dem til at troe, at de derved i en væsentlig Grad formaae at hævede deres Selvstændighed og Uafhængighed; thi dette er ganske vist Godt, hvis Bevarelse maa kjøbes selv med de tungeste Offre; men herom er der jo i disse Forslag aldeles ikke Tale. Der er ikke Spørgsmaal om at bidrage det Allermindste til Noget, der kan interessere Forsvaret. Det, der foreligger, er ganske simpelt, om man skal paalægge Befolkningen en Byrde uden nogenformhelt Nytte, ja, endog med finansielle Offre.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Andræ til § 22:

Krigsministeriet.

Conto F. l. forøges med 4,326 Rd., og samtidigt nedsettes:

Conto B. m. med	2000 Rd. 38 fr.
— B. n. —	38 — 50 —
— B. q. 2. —	272 — 75 —
— C. a. —	363 — 68 —